

ปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหม

ในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์

Administrative Factors Affecting the Success of Silk Products

In Nakhon Chai Burin province group

กชพร ใจอดทน¹ อรณิชา ทศตา² เกตุจันทร์ทา ศรีวะรัมย์³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ และสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการประเภทผ้าไหม จำนวน 332 คน ด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีแบบขั้นบันได

ผลการวิจัยพบว่า

1. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ (Y) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านความเป็นผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างสรรค์ด้วยภูมิปัญญาและความแปลกใหม่ ด้านสมาชิก ด้านการเงิน ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอก ด้านการบริหารจัดการ ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านแรงงาน ด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถสร้างสมการทำนายเชิงเส้นตรงด้วยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ

3. ตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ (X_{11}) ด้านการผลิต (X_8) ด้านการสร้างสรรค์ด้วยภูมิปัญญาและความแปลกใหม่ (X_3) ด้านความเป็นผู้นำ (X_1) ด้านการตลาด (X_9) ส่งผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหม (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวสามารถอธิบายการผันแปรความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหม ได้ร้อยละ 55.80 จากค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) = 0.558 และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$Y'_{\text{Success}} = .437 + .335 X_{11} + .163 X_8 + .141 X_3 + .120 X_1 + .113 X_9$$

$$Z'_{\text{Success}} = .373Z_{11} + .195Z_8 + .184Z_3 + .148 Z_1 + .132 Z_9$$

¹ อาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนครราชสีมา

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา

³ อาจารย์ ดร. คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนครราชสีมา

คำสำคัญ : สมการพยากรณ์, ปัจจัยด้านการบริหาร, ความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหม

Abstract

The objective of this research is to study the administrative factors that affect the success of silk products in Nakhon Chai Burin province group, and create an equation to predict the success of silk products in the Nakhon Chai Burin group. The sample group consisted of 332 silk entrepreneurs which selected by purposive sampling. The instrument was used in the research was a questionnaire on administrative factors affecting the success of silk products in Nakhon Chai Burin province group. Data were analyzed by using Pearson's Product Moment Correlation Coefficient and multiple regression analysis by using stepwise step method.

The research results shows that

1. The correlation coefficient between various variables of the administrative factors affecting the success of the silk products in Nakhon Chai Burin (Y) group has a positive relationship with the leadership factors, participation, creation with wisdom and novelty, membership, finance, external interaction, management, production, marketing, labor, and the product & packaging with statistical significance at the level of .01.

2. Administrative factors affecting the success of silk products in Nakhon Chai Burin Group. There is a linear relationship with the group of predictive variables with statistical significance at the level of 0.01 and can generate the linear prediction equation by using multiple regression analysis.

3. The 5 predictive variables: product and packaging factors (X_{11}), production (X_8), creation with wisdom and novelty (X_3), leadership (X_1), and marketing (X_9) affect the success of silk (Y) products with statistical significance at the level of 0.01, which all predictive variables can explain 55.80% of the variation of silk products from the decision coefficient (R Square) = 0.558, and can write the forecasting equations in raw scores and standard scores as follows:

$$Y'_{\text{Success}} = .437 + .335 X_{11} + .163 X_8 + .141 X_3 + .120 X_1 + .113 X_9$$

$$Z'_{\text{Success}} = .373Z_{11} + .195Z_8 + .184Z_3 + .148 Z_1 + .132 Z_9$$

Keywords: Forecasting equations, Administrative factors, Silk product success

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

ผ้าไหมไทย เป็นมรดกทางวัฒนธรรมการแต่งกายที่สืบสานกันมากกว่า 3,000 ปีมาแล้ว โดยมีแหล่งสำคัญอยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและได้ขยายไปยังภาคเหนือตอนบน จนปัจจุบันได้แพร่กระจายไปทุกภูมิภาคของประเทศ ซึ่งมีความแตกต่างกันในลวดลายตามเชิงความคิดและวัฒนธรรมแต่ละท้องถิ่น ผ้าไหมมัดหมี่อำเภอบ้านเขว้า โดยเฉพาะตำบลบ้านเขว้า มีประวัติความเป็นมา อันยาวนานตั้งแต่สมัยเจ้าพ่อพระยาแล เป็นชุมชนที่มีการทอผ้าไหม ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันมานานในหมู่นิยมผ้าไหม และเกิดการเล่าขานแพร่กระจายในกลุ่มนักสะสมผ้าไหม ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ของตนเองสืบต่อถ่ายทอดกันมาแต่โบราณ การทอผ้าไหมมัดหมี่ ชาวบ้านเขว้า ได้รับการ

ถ่ายทอดมาจากบรรพชน นานเกือบ 200 ปีนับแต่มีการก่อตั้งชุมชนบ้านเขว้า เริ่มจากการทอเพื่อใช้ในครัวเรือน ต่อมาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในงานประเพณีต่างๆ เช่น งานแต่งงาน ใช้เป็นเครื่องแต่งกายของเจ้าบ่าว เจ้าสาว ใช้เป็นของขวัญสำหรับญาติฝ่ายชายในงานแต่งงาน งานบวชใช้แต่งตัวนาคและผู้ที่เกี่ยวข้องไปร่วมงาน รวมถึงงานบุญ งานทาน งานประเพณีต่างๆ ผู้คนจะแต่งกายด้วยผ้าไหม ทั้งหญิงและชาย เป็นการประกวด ประชันทั้งฝีมือการทอและการตัดเย็บกันไป

ผ้าไหม เป็นหนึ่งในสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย จากการศึกษาพบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นดินแดนแห่งการผลิตผ้าไหมมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ที่สืบทอดความรู้กันมาเป็นรุ่นๆ จากปู่ย่าตายายมายังพ่อแม่และลูกหลานในยุคปัจจุบัน “...เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนไทย มีการพัฒนาฝีมือ การเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้ ทั้งครอบครัว กลุ่มอาชีพต่าง ๆ และโรงเรียน จนเป็นที่นิยม ได้รับการยอมรับของคนไทยและนานาชาติอย่างกว้างขวาง...” (ประไพ จุ้ยอ่วม และคณะ, 2551) ปัจจุบันอาชีพทอผ้าไหม เป็นอาชีพที่ได้รับความสนใจอย่างสูง โดยจัดทำเป็นกลุ่มอาชีพที่สนใจ

ดังนั้นการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและเพิ่มความเข้มแข็งให้กับชุมชน และทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ การรวมกลุ่มจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นแนวทางไปสู่การพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชนได้ และเมื่อเกิดการรวมกลุ่มขึ้น สิ่งสำคัญที่จะนำกลุ่มพัฒนาไปได้คือการบริหารจัดการกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพและมีรูปแบบการดำเนินงานที่เหมาะสมที่จะนำไปสู่การสร้างเสริมความเข้มแข็ง ระดับฐานการผลิตของชุมชนเป็นการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อท้องถิ่น จนกระทั่งมีการกำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 ที่ได้กำหนดแผนที่จะพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของประเทศเป็นสำคัญ ประกอบกับในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2544 ได้มีมติในการกำหนดพระราชบัญญัติวิสาหกิจชุมชนขึ้น (ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ และพิทยา ว่องกุล, 2545)

ด้วยเหตุนี้คณะผู้วิจัย จึงเห็นความสำคัญในการศึกษาปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีนทร์ เพื่อหาแนวทางทำให้กลุ่มเกิดความสำเร็จในการบริหารงานเพื่อเกิดการพัฒนาของกลุ่มอาชีพ ส่งเสริมด้านอาชีพ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังจะเป็นประโยชน์ต่อสินค้าอื่นๆ ที่สนใจจะนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ตลอดจนแนวทางปฏิบัติต่างๆ เพื่อส่งเสริมความสำเร็จของสินค้าให้บรรลุเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม และนำมาซึ่งความความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีนทร์
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีนทร์

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านความเป็นผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างสรรค์ด้วยภูมิปัญญาและความแปลกใหม่ ด้านสมาชิก ด้านการเงิน ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอก ด้านการบริหารจัดการ ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านแรงงาน ด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกและสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีนทร์ได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีนทร์ นั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) ซึ่งหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีนทร์ โดยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีนทร์ จำนวน 332 คน ด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรพยากรณ์ (Predictive Variables) ได้แก่ ปัจจัยด้านความเป็นผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างสรรค์ด้วยภูมิปัญญาและความแปลกใหม่ ด้านสมาชิก ด้านการเงิน ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอก ด้านการบริหารจัดการ ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านแรงงาน ด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์

2.2 ตัวแปรเกณฑ์ (Criteria Variables) คือ ความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีนทร์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีนทร์ มี 3 ส่วน ประกอบด้วยส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 สอบถามปัจจัยที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ ประกอบด้วยปัจจัยด้านความเป็นผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างสรรค์ด้วยภูมิปัญญาและความแปลกใหม่ ด้านสมาชิก ด้านการเงิน ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอก ด้านการบริหารจัดการ ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านแรงงาน ด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ และส่วนที่ 3 สอบถามความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหม โดยตรวจสอบคุณภาพด้วยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) ในแต่ละตอนอยู่ระหว่าง 0.45-0.89 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามแต่ละตอนโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.83- 0.91

4. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson' Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยวิธีแบบขั้นบันได (Step Wise)

ผลการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหม ในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีนทร์

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหม ในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีนทร์ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁
Y	1	.416**	.513**	.514**	.467**	.456**	.473**	.498**	.530**	.487**	.438**	.627**
X ₁		1	.682**	.475**	.319**	.378**	.344**	.248**	.293**	.189**	.226**	.263**
X ₂			1	.610**	.440**	.526**	.554**	.402**	.444**	.339**	.362**	.412**
X ₃				1	.521**	.463**	.499**	.409**	.328**	.284**	.381**	.424**
X ₄					1	.589**	.499**	.495**	.344**	.343**	.333**	.412**
X ₅						1	.614**	.366**	.355**	.336**	.319**	.409**
X ₆							1	.594**	.466**	.385**	.444**	.520**
X ₇								1	.685**	.458**	.373**	.463**
X ₈									1	.585**	.371**	.412**
X ₉										1	.554**	.430**
X ₁₀											1	.633**
X ₁₁												1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ (Y) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านความเป็นผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างสรรค์ด้วยภูมิปัญญาและความแปลกใหม่ ด้านสมาชิก ด้านการเงิน ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอก ด้านการบริหารจัดการ ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านแรงงาน ด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยมีความสัมพันธ์สูงสุดกับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ($r = .627$) ด้านการผลิต ($r = .530$) ด้านการสร้างสรรค์ด้วยภูมิปัญญาและความแปลกใหม่ ($r = .514$) ด้านการมีส่วนร่วม ($r = .513$) ด้านการบริหารจัดการ ($r = .498$) ด้านการตลาด ($r = .487$) ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอก ($r = .473$) ด้านสมาชิก ($r = .467$) ด้านการเงิน ($r = .456$) ด้านแรงงาน ($r = .438$) ด้านความเป็นผู้นำ ($r = .416$) ตามลำดับ

2. ปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์

2.1 ปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์
ปรากฏผลดังนี้

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ด้วยการทดสอบ F-test สำหรับตัวแปรพหุการณณ์ในแต่ละสมการสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตาม

ตารางที่ 2 ปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
Regression	90.004	5	18.001	82.156	.000**
Residual	71.210	325	.219		
Total	161.214	330			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวสามารถอธิบายการผันแปรความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ ได้ร้อยละ 55.80 จากค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = 0.558 เป็นไปตามสมมติฐานคือ ปัจจัยด้านความเป็นผู้นำ ด้านการสร้างสรรค์ด้วยภูมิปัญญาและความแปลกใหม่ ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถสร้างสมการทำนายเชิงเส้นตรงด้วยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สายใจ อ่อนสำอางค์. (2558). ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่มผ้าไหม กรณีศึกษา : บ้านหนองขมภู ตำบลบ้านโคก อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น พบว่า กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ 2 กลุ่มมีการบริหารจัดการกลุ่มด้วยการส่งเสริมด้านการตลาด การฝึกอบรมให้ความรู้ การพัฒนาด้านการผลิตทำให้กลุ่มมีการพัฒนาผ้าไหมมัดหมี่ที่มีสีสัน ลวดลายสวยงาม โดยยังคงความเป็นผ้าไหมมัดหมี่แบบดั้งเดิมไว้ และมีการพัฒนาลวดลายใหม่ให้ทันสมัยได้รับรางวัล จากการส่งเข้าประกวดงานต่างๆ มากมาย จนมีชื่อเสียงและที่รู้จัก สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาภรณ์ จงวุฒิวะชัย (2553, น.103-105) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า มีจำนวน 4 ปัจจัย คือ ผู้นำ การสร้างเครือข่าย การบริหารและจัดการ และคณะกรรมการกลุ่ม โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.560 ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม ได้ร้อยละ 31.30 ($r = 56, r^2 = 0.313$) สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ปัจจัยด้านผู้นำ (.434) ปัจจัยด้านการบริหารการตลาด (.308) และปัจจัยด้านการบริหารการเงินและทุน (.197) มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนในจังหวัดมหาสารคามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของธงชัย พายุ (2559) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการความรู้ธุรกิจของกลุ่มอาชีพทอผ้าไหมมัดหมี่ ศูนย์หัตถกรรมพื้นบ้านอำเภอนาโพธิ์ พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการความรู้ธุรกิจกลุ่มอาชีพทอผ้าไหมมัดหมี่ ศูนย์หัตถกรรมพื้นบ้านอำเภอนาโพธิ์ ประกอบด้วย ปัจจัยหลัก 4 ประการ คือ 1) ภาวะ ผู้นำ ผู้นำมีวิสัยทัศน์ มีความรู้ความสามารถ สมาชิกเชื่อถือศรัทธา เคารพเชื่อฟัง 2) คน มีจุดมุ่งหมายเดียวกันมีความต้องการเหมือนกัน มีความรักความสามัคคี มีความผูกพันและ มุ่งมั่น3) วัฒนธรรมองค์กร สมาชิกเชื่อถือศรัทธาในองค์กร ร่วมมืออย่างจริงจัง ใจเื้อใจซึ่งและกัน มีความสุขในการทำงานร่วมกัน เห็นประโยชน์ขององค์กรเป็นหลัก 4) ภาพลักษณ์ตราสินค้าเป็นสินค้าที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเป็นที่รู้จักของลูกค้า

ดังนั้นผลจากการวิจัยในครั้งนี้จึงสามารถสรุปได้ว่ามีปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ มีทั้งสิ้น 5 ตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ (X_{11}) ด้านการผลิต (X_8) ด้านการสร้างสรรค์ด้วยภูมิปัญญาและความแปลกใหม่ (X_3) ด้านความเป็นผู้นำ (X_1) ด้านการตลาด (X_9) ส่งผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหม (Y)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการศึกษาปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามจากผู้ประกอบการประเภทผ้าไหมเท่านั้น เพื่อเชื่อมโยงถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบธุรกิจสินค้าประเภทผ้าไหม แต่เนื่องจากสำรวจข้อมูลเพียงด้านเดียว จำแนกเป็น 10 ปัจจัยในด้านการบริหารของสินค้าประเภทผ้าไหม ดังนั้นถ้าผู้ที่สนใจควรวิเคราะห์ข้อมูล

ที่สามารถนำไปใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้อง หรือสำรวจสอบถามจากผู้บริโภคเพื่อที่จะได้ข้อมูลสมบรูณ์มากขึ้นและเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆที่อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของสินค้าประเภทผ้าไหม เช่น การบริหารจัดการด้านการจัดการผลิตภัณฑ์ การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ด้านแหล่งเงินทุน เครือข่ายผู้ประกอบการ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ธงชัย พานู. (2559). รูปแบบการจัดการความรู้ธุรกิจของกลุ่มอาชีพทอผ้าไหมมัดหมี่ ศูนย์หัตถกรรมพื้นบ้านอำเภอ นาโพธิ์. รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ "ราชภัฏวิจัยครั้งที่ 4" ระหว่างวันที่ 22-24 พฤศจิกายน 2559 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประไพ จ้อยอ่วม และคณะ. (2551). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความพร้อมของกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองเพื่อเป็น สถาบันการเงินชุมชน : กรณีศึกษา กองทุนหมู่บ้านและ ชุมชนเมือง อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม. *วารสารวิจัย มรм*, 2(3),249-263.
- สายใจ อ่อนสำอางค์. (2558). ปัจจัยการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่มทอผ้าไหม กรณีศึกษา : บ้านหนอง ชมภู ตำบลบ้านโคก อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น. *MCU e-Journals System*. 2(1); (มกราคม - มิถุนายน). 84 – 94.
- ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ และพิทยา ว่องกุล. (2545). *วิสาหกิจชุมชน กลไกเศรษฐกิจ*. ฐานราก. กรุงเทพฯ: บริษัท เอ็ดดิสันเพรส จำกัด.
- นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 4(2); พฤษภาคม - สิงหาคม 255. 103-111.
- เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน จังหวัดมหาสารคาม. *รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.